

Антонюк Інна Вікторівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ.
Науковий керівник: професор кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук **Марков**
Михайло Миколайович

ПРОБЛЕМА КВАЛІФІКАЦІ БАНДИТИЗМУ

Одним із найпоширеніших проявів організованої злочинності в Україні, та й у світі загалом, є бандитизм. Цей злочин у чинному кримінальному кодексі віднесено законодавцями до злочинів проти громадської безпеки, яка визначає стан захищеності суспільства та таких його цінностей, як життя та здоров'я людей, власності, довкілля, нормальної діяльності підприємств, установ та організацій, від загально небезпечних посягань.

В останні роки в Україні бандитизм займає досить стійке положення і має тенденцію до зростання. Тому ми б хотіли зупинитися саме на кваліфікації бандитизму. Загалом бандитизм являє собою згідно з ст. 257 Кримінального кодексу України організацію озброєної банди з метою нападу на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб, а також участь у такій банді або у вчинюваному нею нападі [1].

При здійсненні кваліфікації встановлюються фактичні дані про подію злочину, а також встановлюють логічний зв'язок між подією злочину та конкретним складом злочину. Коли буде встановлено, що ознаки вчиненого діяння повністю відповідають ознакам складу конкретного злочину, передбаченого Кримінальним кодексом України, то скоєне вважається злочином і тоді вирішується питання про притягнення особи, яка його вчинила, до кримінальної відповідальності.

Склад злочину складають такі елементи: об'єкт; об'єктивна сторона; суб'єкт; суб'єктивна сторона. Зупинимося на складі злочину «Бандитизм». Банда - це озброєна організована група або злочинна організація, яка попередньо створена з метою вчинення кількох нападів на підприємства, установи, організації чи окремих осіб або одного такого нападу, який потребує ретельної довготривалої підготовки [2]. Відповідно до кримінального законодавства відповідальності за бандитизм підлягає особа, яка на момент вчинення злочину досягла 14 років. Обов'язковою умовою притягнення особи до кримінальної відповідальності за вчинене суспільно-небезпечне діяння є осудність. Суб'єктивна сторона бандитизму характеризується

прямим умислом. Тобто свідомістю члена банди повинні охоплюватися всі об'єктивні ознаки банди.

Бандитизм завжди завдає шкоди нормальній діяльності держави у галузі забезпечення громадської безпеки. Тому безпосереднім об'єктом бандитизму є громадська безпека, а додатковим об'єктом, є життя, здоров'я людей та власність. Найчастіше бандитські напади вчиняються з метою заволодіння майном. Будь-яка кваліфікація має за основу саме аналіз об'єктивної сторони, адже цей елемент складу злочину і кваліфікується за однією статтею Особливої частини Кримінального кодексу України. Об'єктивна сторона бандитизму характеризується вчиненням суспільно-небезпечного діяння, яке може мати вираз у наступних формах: організація озброєної банди з метою нападу на підприємства, установи, організації чи окремих осіб; участь у такій банді; участь у вчинюваному нею нападі [3].

Викладене дає змогу зрозуміти, що бандитизм насправді є складним злочином, тобто таким, що складається із двох чи більше злочинних діянь, кожне з яких, якщо розглядати їх окремо, представляє собою самостійний злочин, що охоплюється ознаками однієї статті Кримінального кодексу України.

Кваліфікація злочинів у кримінальному праві дозволяє надати точну кримінально-правову оцінку конкретної небезпечної дії та дає змогу захистити суспільство та його цінності.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України. ВРУ, 05.04.2001.
2. Пленум Верховного Суду України п. 17 Постанова № 13 від 24.12.2005 р. «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями.
3. Радіонов І. І. Проблема кваліфікації бандитизму.